

“ਪੂਜਯ ਦੇਵ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ”

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨਾ ਆਪਣੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਨਾਲ ਉਡਦੇ - ਉਡਦੇ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵਚੱਤਰ ਅਲੌਕਿਕ ਮਹਾਫਿਲਿ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਨਣ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੁੱਛ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਆਸਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਰਸਤਿ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ - ਅਸ.ਤੀ ਦੀ ਲਹਰਾਂ ਤੋਂ ਕਨਿਆਰਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨੇ ਇਸ ਮਹਾਫਿਲਿ ਵੱਚਿ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਸਨੇਹ, ਪਵਿਤਰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ, ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ - ਵਰਤੀ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਝੱਲਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪਵਿਤਰ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੂਚਕ ‘ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ’ ਚਮਕ ਰਹਿ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਸਿ.ਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ, ਇਹ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਜੋ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ - ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾ, ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇਹ ਤਾਜ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪ ਸਾਰੇ ਇਵੇਂ ਤਾਜਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ - ਪਤਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ‘ਪਵਿਤਰ - ਭਵ’ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਆਦਿ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਵਿਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਵਧਿਨ ਪੈਂਦੇ ਆਏ ਹਨ ਕਢਿਕ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦਾ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਵੱਲ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜਵਿੱ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਗਹਨਿ ਗਾਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਪਰਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਅਤੀ ਗੂੜੀ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਈ ਵਧਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪਵਿਤਰਤਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ.ਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵੱਚਿ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਕਸਿ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸ.ਤੀ ਦੀ ਲਹਰਿ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਬੀਜ ਅਪਵਿਤਰਤਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਮੁੱਖ ਵਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਦੁੱਖ - ਅਸ.ਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਸਿ.ਨ ਨਹੀਂ। ਕਸਿ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਪਵਿਤਰ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਵਰਦਾਨੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਸਿਕਤੀ ਦੇ ਵਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਵੱਚਿ ਇਵੇਂ ਬੋਲ, ਬੋਲ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਵਿਤਰਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਸੁਖਮਈ ਜੀਵਨ। ਚਾਹੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੱਥੇ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਦੁੱਖ - ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੁੱਖ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੱਚਿ ਦੁੱਖਮਈ ਵਸਿਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਅੰਚਲੀ ਦੇਣਗੇ, ਮਾਸਟਰ ਸੁੱਖ - ਕਰਤਾ ਬਣ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੱਚਿ ਪਰਵਿਰਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ - ਕਰਤਾ।

ਜਦੋਂ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਕਸਿ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ? ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਵੱਚਿ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਚਿ, ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਦੁਆ ਵੱਚਿ ਕੀਨੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਦੋਂ ਅੱਜ ਵਸਿਕਤੀ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਕਾਰਨੇ - ਅਕਾਰਨੇ ਤੰਗ ਹੋਣਗੇ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੀ ਵੱਚਿ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵ - ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਆ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖ, ਅਸ.ਤੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ - ਵਰਤੀ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਵਿੱ ਹੁਣ ਜਸਿਮਾਨੀ ਡਾਕਟਰਸ ਅਤੇ ਜਸਿਮਾਨੀ ਹਸਪਤਾਲ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵਧਦੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫੀਰ ਵੀ ਡਾਕਟਰਸ ਨੂੰ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ, ਹਸਪਤਾਲ ਵੱਚਿ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ। ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਢੂ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ, ਦਵਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦਾ, ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਮੈਜੋਰਟੀ ਨਰਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਜਦੋਂ ਦਵਾ ਤੋਂ ਨਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕਢੂ ਲੱਗੇਗੀ। ਜਵਿੱ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਜੜ ਚਤਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓ ਗੋਡ ਓ ਦਿਆਲੂ, ਦਇਆ ਕਰੋ ਕਹਿਕਿ ਦਇਆ ਅਤੇ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ, ਪਵਿਤਰ, ਪੂਜਿਆ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ‘ਓ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵੀਓ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਦੇਵ! ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ’ - ਇਹ ਮੰਗਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਅੱਜ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸਾਧੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਫਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਦਇਆ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਨੋ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਤੀ ਪੈ ਜਾਏ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ - ਵਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸਾਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੋ। ਜਦੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਥੇ ਜਾਣਗੇ?

ਇਹ ਜੋ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸਾਧੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਵਧੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼ਡ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਤਲਬ ਲਾਸ਼ਟ ਵੱਚ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਫਲਸ਼ਵਰੂਪ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵੱਚ ਹੀ ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ - ਤਿੰਨੋਂ ਸਟੇਜੀਸ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਪਰਮਾਤਮ - ਵੀਧੀ ਨਾਲ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੀਥੋ ਨਾ ਕੀਥੋ ਸਵਾਰਥ ਜਾਂ ਅਭਿਮਾਨ ਸੀਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀਧੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ। ਸਰਿਫ ਚਮਤਕਾਰ ਵਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਜਯੋਤੀ - ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਭਾਗ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਤਿਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸਭ ਸਹਾਰੇ ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰਿ ਵੱਚ ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਅੰਚਲੀ ਲੈਣ ਆਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੀ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਤਨੀ ਦੁਆ ਦਾ ਸਟਾਕ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?

ਕਈ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਥੋੜੀ - ਜਿਹੀ ਦੁਆ ਕਰ ਲੋ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਦੋ। ਤਾਂ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਕਵਿ ਬਣਨਗੇ? ਇਸਲਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਪਵਿੱਤਰ ਮਤਲਬ ਪੂਜਯ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਣੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵੱਚ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਤ ਵੱਚ ਕੰਮ ਵੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੂੜੀ ਗਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਆਤਮਾ - ਇਹ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਗੁਹਤਾ! ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ। ਪਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜਨਨੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਵਰਤੀ ਤੋਂ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ, ਵਾਣੀ ਤੋਂ, ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਬਣਨਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ। ਤਾਂ ਕੀਥੋ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ!

ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬੰਬ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਇਦੇ ਦਾ ਬੰਬ ਤੋੜ ਕੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਫਰਿ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਵੱਚ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਜੇ ਕਾਇਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਲਹਰਿ ਵੱਚ ਲਹਰਿਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਫਰਿ ਇਨਾ ਹੀ ਮਲਿਗਾ ਨਾ। ਫਰਿ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਸਨੇਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਬੰਧਨ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਪਿਆਰਾ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬੰਧਨ ਵੱਚ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਆਜਾਦ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਕਹਣਗੇ - ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਰਵ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ - ਸ.ਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੇਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮਾਤਮ - ਵੀਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸੀਧੀ - ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੋ।

ਹਾਸਟਲ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ - (ਇੰਦੋਰ ਗਰੁੱਪ) - ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਮਹਾਤਮਾ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਜਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ, ਪੂਜਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਕੋਈ ਅਸੁੱਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਸ ਵੱਚ ਇੱਕਮਤ, ਸਨੇਹੀ, ਸਹਜੋਗੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਢਿਕ ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਣ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟੱਕਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਸਕਾਰ ਮਲਿਣ ਦੀ ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਭਾਗ ਮਲਿਆ ਹੈ - ਛੋਟੇਪਨ ਵੱਚ ਮਹਾਨ ਬਣ ਗਈ! ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋ ਨਾ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਮਨ ਤੋਂ ਰੋਵੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ? ਨਰਿਮੋਹੀ ਹੋ? ਕਦੀ ਲੋਕਿਕ ਪਰਵਾਰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਦੋਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ? ਦੋਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੰਬਰਵਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਨ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਨ ਵੱਚ। ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰ ਵਨ - ਅਜਹਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ? ਅੱਛਾ!

ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਅਵਿੱਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਘਰ ਬੈਠੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਮਲਿ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠ ਭਾਗਿਆ ਮਲਿਉਣਾ - ਇਹ ਕੀਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਬਾਪ, ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਵਨਿਾਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਕਦੀ - ਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਹਰ ਸਮੇਂ ਭਾਗ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ - ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਖੁਦ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਵਾਹ, ਮੇਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ' - ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਮਨ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ। ਜੀਨਾ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਉਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵੱਚ ਇਵੇਂ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਲੋਗਨ ਵੀ ਹੈ 'ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ'। ਜੇ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਸਿ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵੇਸਟ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ, ਸਦਾ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਵਕਿਰਮ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਕਿਰਮ ਕਰਮ ਵੀ ਧੌਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸਦਾ ਭਰਦਾ ਰਹੇ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਸੈਕੰਡ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਵਕਿਰਮ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੋਰ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਨਾ - ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੀ, ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਵਕਿਰਮ ਨਾ ਜਾਏ। ਵਕਿਰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਅੱਛਾ। ਆਪਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੱਚ ਗਰੀਬੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿ ਇਨੇ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੋ! ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਗਰੀਬੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਥੇ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਉਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਧਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਥੂਲ ਧਨ ਵੀ ਖੁਦ ਹੀ ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਮਲਿਣ ਜਿਨਾਂ ਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਉਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ

ਖਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਡਬਲ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਮਨ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ। ਦਾਲ - ਰੋਟੀ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਮਲਿ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਰਾਇਲ ਵੀ ਹੋ ਗਏ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਮਾਲਾਮਾਲ ਰਹੇਗੇ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਚਲਦੇ ਸੀ, ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ, ਪਹਿਨਦੇ ਸੀ... ਉਸ ਨਾਲ ਹੁਣ ਕੀਨੇ ਰਾਜਲ ਹੋ ਗਏ ਹੋ! ਹੁਣ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਕਪੜੇ ਵੀ ਮੈਲੇ ਪਾਵੇਗੇ, ਹੁਣ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਵਰਤਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਅਕਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਫਰਕ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀਤ ਦੀ ਝੱਲਕ ਆ ਗਈ, ਇਸਲਈ ਸੂਰਤ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਵੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਡਬਲ ਵਦਿਸ਼ੀ ਭਰਾ- ਭੈਣਾ ਨਾਲ :- ਡਬਲ ਵਦਿਸ਼ੀ ਹੋ? ਉਝ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਅਨੇਕ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀ ਹੈ ਕੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਮਧੂਬਨ ਧਰਨੀ ਵੱਚ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਵਾਰ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾਪਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਝ ਵਦਿਸ਼ੀ ਦੀ ਵਦੇਸ਼ੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕੀਨੇ ਵੀ ਨੇੜ੍ਹੇ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਨ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ! ਜੀਨੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਓਨੀ ਆਪਣੇ ਪਨ ਦੀ ਮਹਸੂਸਤਾ ਜ.ਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕੀ ਮੈਂ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਥੂਲ ਵਸਤੂ ਵੀ ਅਤੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗੇਗੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਨਸਿ.ਨੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕੀ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦਲਿ ਨਾਲ ਸਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਯੁੱਧ ਵੱਚ ਡਰਨ ਜਾ ਪੀਛੇ ਹਟਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਥ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਵਜਿਈ ਭਵ
ਸੈਨਾ ਵੱਚ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਯੋਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੋਗਨ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹਾਰਨਾ ਜਾਂ ਪੀਛੇ ਹਟਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਯੋਧਾ ਮਤਲਬ ਮਰਨਾ ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਧੇ ਡਰਨ ਜਾਂ ਪੀਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ। ਵਜਿਈ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇੰਝ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਕੀ ਕੀਥੋਂ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਜੀਂਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹਸਿਾਬ ਨਾਲ ਇਹ ਸੈਕੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਰਿਫ਼ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਸਿਾਬ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਜਿਈ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਸਦਾ ਆਸ.' ਅਤੇ ਵਜਿਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਜਿਈ ਬਣੋ।
